

Opinió

Al margen

Energía hidroeléctrica

Por esta energía se paga en ocasiones lo mismo que por la que se obtiene de los combustibles fósiles

El sistema eléctrico español se nutre, como en todas partes, de un conjunto de fuentes de energía, lo que se conoce como mix energético. Entre ellas destacan la hidráulica, la eólica, la termosolar, la nuclear, la procedentes de centrales termoeléctricas y de ciclo combinado y de carbón.

Unas y otras se van acoplando a la oferta a medida que son necesarias, empezando por la energía nuclear –que presenta una oferta constante– y por las renovables. Y el precio que se paga por la electricidad es el de la más cara de todas que intervienen en la oferta.

Quiere decirse que por la energía hidroeléctrica, que se nutre del agua de lluvia que vierte en presas amortizadas hace décadas, se paga en ocasiones lo mismo que por la energía que se obtiene de los combustibles fósiles, a precios astronómicos.

La ministra de Transición Ecológica, Teresa Ribera, ha llamado la atención sobre este disparate, que constituye un generoso y aberrante regalo a las compañías eléctricas, que todo el mundo sabe que son uno de los lobbies económicos más poderosos en nuestro país y que sufren contra su voluntad los consumidores. Y se dispone a corregir el dislate, ante la oposición escandalizada de las empresas del sector.

Después de que muchos ministros, tras dejar de serlo hayan cruzado las puertas giratorias que van hacia las compañías energéticas, parece que hay quien se dispone a poner fin a este vergonzante trato de favor. Esperemos que los buenos propósitos del gobierno de Pedro Sánchez no queden en saco roto una vez más por la presión de las empresas del Ibex 35.

PEDRO VILLALAR
Periodista

El semáforo

Lluís Abella
Concejal de Cultura de Cambrils

El Ayuntamiento de Cambrils ha presentado los actos del Any Cardenal Vidal i Barraquer, que se desarrollarán hasta el mes de marzo de 2019. Además de conferencias, incluye actividades en las escuelas para difundir la figura del cardenal.

Aina Cid
Remera

La deportista ampostina es la única representante tarraconense en la selección española de remo que participará en el Mundial de Plovdiv, en Bulgaria. Aina Cid formará pareja en el dos sin timonel con la barcelonesa Anna Boada, como es habitual en estas últimas temporadas.

Javier Fesser
Cineasta

Su película 'Campeones' ha sido elegida por la Academia de Cine para representar a España en la próxima edición de los premios Óscar en 2019, en la categoría de mejor película de habla no inglesa. 'Campeones', estrenada en abril, es hasta el momento la cinta española más taquillera del año.

Línia oberta

TGN i Reus, embrió d'una 'Smart-regió'

No es pot deixar escapar l'oportunitat de potenciar la marca Tarragona, com a territori intel·ligent, amb projecció europea

GUSTAVO CUADRADO
Director executiu gerent Fundació Tarragona Smart Region

Tarragona i Reus, a través de la Fundació Tarragona Smart Mediterranean City, segueixen avançant en la seva tasca dirigida a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i promoure un entorn sostenible, tant econòmicament com mediambientalment, a través de les noves tecnologies i la innovació. Això permet una gestió cada cop més eficient dels recursos i serveis, a més de fomentar una integració i participació ciutadana cada cop més activa, davant una societat cada cop més exigent.

Quan aquests objectius funcionen, com és el cas, els horitzons s'amplien. En aquest sentit, i amb visió de territori, és com esdevé la Smart Mediterranean Region. Amb el concepte de regió es vol crear sinergies i suport entre els diversos municipis amb l'objectiu de consensuar un conjunt de polítiques i programes destinats a la transformació del Camp de Tarragona a escala regional i extrapolar-ho a altres ciutats, regions i territoris del Mediterrani.

Davant un món polièdric i global, la visió d'una regió mediterrània emergent permet dirigir els esforços en fer de les smart cities del Mediterrani un potent motor de creixement i transformació de la regió.

Per aquesta fita és del tot important fomentar un ús eficient i sostenible de l'aigua i d'igual mode una eficiència energètica mitjançant usos responsables dels recursos energètics i el seu consum. A la vegada un territori cohesionat i amb modes de

transport eficients i menys contaminants cap a una mobilitat més sostenible. També propiciar hàbits saludables envers la salut i bona alimentació en la dieta mediterrània. I finalment aprofitar la riquesa artística i cultural del territori com a pol d'atracció turística i patrimonial.

És d'aquesta manera com la Fundació serveix i actua com a nexa vertebrador del territori establint lligams vincles d'unió entre les seves empreses, el sector del coneixement, les administracions públiques, els emprenedors i la ciutadania.

Finalment, partint d'aquesta mediterraneïtat no es pot deixar escapar l'oportunitat de potenciar la marca Tarragona, com a territori intel·ligent, amb projecció europea i internacional comunicant el compromís i lideratge d'una estratègia de transformació digital, i posicionar les bones pràctiques a l'exterior obrint nous mercats potencials. Al mateix temps, ser proactius en la participació en xarxes internacionals, permetent l'intercanvi d'experiències i escalabilitat de projectes innovadors locals.

Amb tot plegat, la Fundació treballa per projectar la nostra com una regió mediterrània i intel·ligent dins d'un territori cohesionat i sostenible que aprofita les noves tecnologies, el coneixement i la innovació local per millorar cada dia més la qualitat de vida d'una ciutadania activa i participativa. Unes premisses pròpies del segle XXI i que fan del camp de Tarragona, una smart region.

SÓLO SE ABRIRÁN LOS MENSAJES DE CORREO ELECTRÓNICO QUE LLEGUEN EN FORMATO DE TEXTO

cartes@diaridetarragona.com

Cartes al director

Celebrem la Cinta però no així
Sra. Meritxell Roigé, alcaldessa de Tortosa, com ja sap, l'Ajuntament va organitzar durant les festes de la Cinta l'esdeveniment el «Parc es mou». Segons el programa, a partir de dos quarts de quatre de la matinada els assistents presenciarien un espectacle únic amb efectes especials, canons de foc, megatron, confitron... Amb cinc discjòqueis era fàcil preveure que la festa s'acabarà de dia.

El meu marit i jo vivim darrere de les Teresianes, molt a prop del parc municipal i com cada nit de festes vam tornar a casa a voltes de la una. Ens va sorprendre la imatge de jòvens fent botellón, més de la meitat semblaven menors i em va fer pena.

Enmig dels crits i la música vam aconseguir dormir. Però va ser una dormida curta, cap a les quatre de la matinada els vidres

de casa van començar a tremolar. Era com si ens estiguessin bombardejant. Semblava que l'Ajuntament havia complert la seua promesa de fer moure el Parc i amb ell, part del nostre barri. Cap a les cinc de la matinada el bombardeig de la música i els crits eixordadors dels discjòqueis semblaven que anunciessin la fi del món. Estirats al llit ens vam endormiscar. A les set la música, els crits dels discjòqueis i el xiuarri dels grups de gent passant pel carrer no afluiaven. Era inútil mantenir els ulls tancats.

A les vuit vam decidir aixecarnos i anar a la muntanya, estem fent les ametlles i així aprofitaríem la fresqueta del matí. En sortir al carrer vam enxampar una noia d'uns disset anys que s'afanyava en apujar-se els pantalons. Havia orinat just a l'entrada de casa nostra. Vaig dir-li de tot però no es va immutar. En

tornar la mirada a terra em vaig adonar que ella no havia estat l'única que havia visitat la nostra entrada. Tot el terra estava ple d'orins, l'olor era fastigosa i part de l'orina passava per sota la porta cap a dins a casa.

Vaig sentir una barreja de tristesa, ràbia i impotència que em va deixar abatuda. No vull culpar a l'Ajuntament dels actes incívics que vam patir, però si pretenc fer-lo reflexionar. Quan es convoca la gent a les 3.30 hores a una festa d'estes característiques al mig de la ciutat t'arrisques que tot el que he explicat pugui passar. I si decideixes tirar endavant t'has d'assegurar que les molèsties als veïns siguin les menys possibles (parlo de limitar els decibels i tindre equips de seguretat i de neteja durant tota la nit).

Anna Maria Jornet
Tortosa

Las cartas deben tener una extensión máxima de 15 líneas, estar indentificadas con DNI, teléfono y dirección del remitente. El diari se reserva el derecho de publicación y de resumir el contenido de las cartas. Diari no mantine correspondencia ni comentarios sobre las cartas